

Köszöntő Dél-Amerikának

IVÁNYI TIBOR,

aki mintegy 40 éven keresztül a nyíregyházi Metodista Gyülekezet vezetője volt köszöntésképpen egy emlékét idézte elénk. Egy alkalommal egy külföldi keresztény közösség érkezett hozzájuk. A vendégek bemutatták szokásaikat, hogyan szólítják meg őket zenéjükkel, táncaikkal Istent. Ezúttal is messzi kultúrák hírnökei kóstolót adnak, lelkük erejét tápláló forrásokat kínálnak nekünk. Jézus olyat hozott a világra, ami a világ bármely részén új szellemet ad a bűnbánóknak a célból, hogy Isten tervei megvalósuljanak. Öröm ez, nem kell messzi földre utaznunk, hogy megismerjük távoli népek kultúráját, szellemi értékeit. Idejöttek s templomunkban köszönhetjük, köszöntjük vendégeinket.

IVÁNYI GÁBOR, a Perui-Magyar Baráti Társaság elnöke

perui utazásának emlékével köszöntötte a jelenlévőket. Néhány évvel ezelőtt Peru fegyintézteiben látogatta azokat a fiatalokat, akiket drogcsempészet miatt hosszú évekig tartó börtönbüntetésre ítélték. Ekkor ismerte meg azokat a különösen kedves, barátságos embereket, akiket most itt köszönhet, akik egy szenvedő és szeretni képes világ üzenetét hozzák el nekünk.

IVÁNYI MIKLÓS,

Endreffy Zoltán gondolataival fogalmazta meg e találkozó lelkiségét. A korán, tragikus körülmények között meghalt filozófus a délszláv háború kapcsán fogalmazta meg: a háború akkor kezdődött, amikor az egymás mellett élő népek nem tudták egy asztal mellett elkölteni az úrvacsorát.

Cannella Gianluigi fotókiállítása

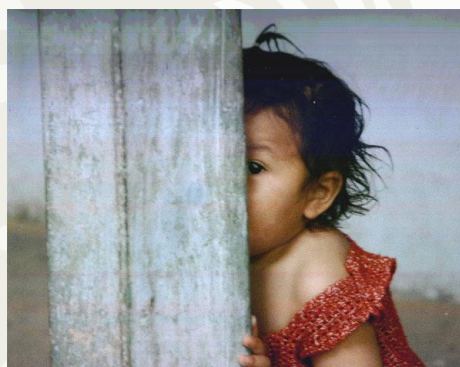
„A fénykép számomra emlékezet. Az emlékeztünk segít abban, hogy jobbá tehesük magunkat. Úgy tekintünk—mondta a fotóművész— ezekre a fotókra, mint egy üzenetre.” Az üzenetet e költeményébe foglalta.

„Biztosan egyszer eljön hozzánk
a nyár, az őszi, a tavasz
És te...

És ekkor én lemondok magamról,
és a téli fűvön
megragadom
a te édes lelkedet.”

E fotók líraisága a lélek mélységeit szólítja meg. A ráncai közt mosolygó perui asszony portréja mellé az élet természetességével került a komor—önmaga sorsába tekintő— gyermekarc. A modern háztetők cserepei mögött homályló katedrális, a testrészek mesélőkedve: a lábak, ahogy rettegve futnak, vagy vágyakat

keltve elsuhannak, vagy makacsul igazságuk tudatával földre verően állnak. A gyermekek, kik ősi inka kövek közt hordják nyomorúságuk kellékeit, s boldogságukat is, a színeket, a papagáj zöldjét, a textilek tarkaságát, a lilát, a sárgát, életünk örök kellékeit. E fotók megállítják a létezés folyton pergő filmkockáit, hogy egy-egy pillanatkép megörökíthesse az abszolútumot.

LEONARDO BOFF (Brazília)

I M A

Atya,
te elsősorban nem bíránk és urunk vagy,
hanem a
mi atyánk,
mert meghallod elnyomott gyermekeid kiáltását.
A mennyekben vagy,
ahová mi földi küzdelmeink közepette feltekintünk.
Szenteltessék meg
a te felszabadító beavatkozásod azok ellen, akik
nevedben nyomják el az embereket.
Jöjjön el közénk,
a legszegényebbekhez a te igazságod.
Szabadíts meg,
és érvényesüljön megváltásod ereje a földtől az égig.
Mindennapi kenyerünket,
add meg nekünk, és engedd,
hogy közösen együk.
Bocsásd meg
önzésünket - oly mértékben, amely mértékben
a kollektív önzés ellen harcolunk.
És ne vigyél minket a kísértésbe,
mely az emberek kizsákmányolását mozdítja elő
a saját gazdagság növelésével.
Hanem szabadíts meg minket
a bosszúállás lelkületétől és a gyűlölködéstől, mely
elfojtja bennünk a jót és újabb elnyomásra serkent.
Amen.

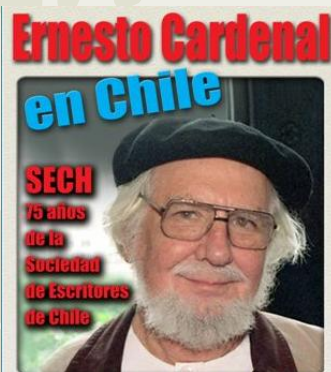
Leonardo Genezio Darci Boff (1938), a neves hittudós a latin-amerikai felszabadítás teológia egyik legnagyobb alakja. Nézetéiért és tevékenységéért 1985-ben a Vatikán súlyosan megbüntette, hallgatásra ítélte. 2001-ben Alternatív Nobel-díjjal tüntették ki.

Igehirdetés

ERNESTO CARDENAL: „JÉZUS SZÜLETÉSE”

A SOLENTINAMEI EVANGÉLIUMBÓL

Ernesto Cardenal 1925-ben született Nicaraguában jómódú szülőktől. Mint ifjú, filozófiát és irodalmat tanult, előbb egyik mexikói majd a New York-i egyetemen. Költő lett, élénken részt vett az irodalmi életben. „1957-ben jelentkezett szerzetesnek Cardenalt 1963-ban szentelték pappá. Másnap hajóval útra kelt a Solentiname sziget-csoport felé. A bennszülöttek lelkipásztora, egyszerű faházban lakott, írógépét vastagon bevonta festékkel, hogy a rozsdá meg ne egye idő előtt, mert a levegő páratartalma 90%-os, a hőmérséklet pedig déltájt árnyékban 50 Celsius körül van. Cardenallal Dél-Amerika lírájában új korszak kezdődött: Isten és az ember találkozása, az ég és a föld összeolvadása. Zsoltárai és a szeretetről írott kicsi könyve - rövid elmélkedések - világhírűek, pedig amit mond, nem a nagy fogyasztóközönség számára valók, nem lehet tetszés szerint felhasználni modern istentiszteleteken vagy dzsesszmuzsikás ajtósságokon. Jézus szeretetét hirdeti, azt akarja minél tökéletesebben élni és megvalósítani. Akik megértik, erőt merítenek belőle, és tisztábbak lesznek. Latin-Amerika ma a világ egyik leggyűlékonyabb területe. A modern világ problémái sűrítve együtt vannak. A helyzetet csak az evangélium mentheti meg, s az is csak akkor, ha olyan papok hirdetik, mint Cardenal. Ami érvényes Latin-Amerikára, érvényes ma a világ bármely pontján, ha nem is olyan radikálisan. Meg kell újulnunk az evangélium szellemében, hogy az evangéliumot hitelt érdemlően hirdethessük. Enélkül hiábavaló minden kísérlet és minden erőlködés. a megújulást nem lehet helyettesíteni modernkedéssel sem nagy hanggal, sem a világ szokásainak vagy hóbortjainak az utánzásával.”

A "felszabadítás teológiája" az egyház helyi szervezeteinek nagyobb önrendelkezést biztosító 1962-es II. Vatikáni Zsinat nyomán született. Az irányzat mélyen hatott az akkoriban katonai diktatúráktól hemzsegő Dél-, a polgárháborúk dúlta Közép-Amerika szociális és gyakran politikai harcokat vívó társadalmaiban. A felszabadítás teológiájának kiemelkedő alakjai között találjuk Camilo Torres kolumbiai gerillapapot vagy olyan, a társadalmi harcokért elkötelezett püspököket, mint a brazil Helder Camara és a perui Gustavo Gutierrez, a nicaraguai kulturális miniszter

Ernesto Cardenal atya s a 25 éve mártírhalt salvadori Oscar Arnulfo Romero püspök. A pápa és a felszabadítás teológiája közötti ellentét abban a nyilvános megrovásban öltött testet az 1980-as években, amelyet a pápa intézett, aki dacolt a forradalmi kormányban való részvételre kimondott tilalommal.

Mozaikok

„A jelen függ a múlttól, Latin- és Dél-Amerikában a ma nem más, mint szegénység, szenvedés és harc. Akkor kezdődött mindez, amikor a spanyolok meghódították ezt hatalmas földrészt leigázták. Az ősi inka kultúra négy parancsolatát a conquistadorok tagadták meg.

A ne ölj, ne rabolj, ne harcolj és ne lustálkodj—etikai elve helyett a hódítók gyilkoltak, fosztogattak, a lakosságot rabszolgamunkára kényszerítették, megfosztották őket emberi méltóságuktól. Dél-Amerika ma is a kifosztottság állapotában él, a tömeges méretű szegénység mellett a külföldi multik, és a „multilatinok” gazdagsága a lakosság 80%-át mérhetetlen nyomorát eredményezte. A kultúra, a szellemi értékek tisztelte, a vallás e szenvedésre ítélt nép legfőbb kincse, menedéke.”

Dr. Medina Victór közgazdász

Cannella Gianluigi fotója

A nyelv nemcsak önkifejezés, nemcsak kapcsolatteremtés, hanem társadalmi viszonyok, politikum kifejezője. Dél-Amerika soknyelvű földrész, mégis egy nyelvet beszél. A spanyolt, a hódítók nyelvét. Ebből adódik, hogy saját nyelvével való kapcsolata is identitáskeresésének tükörképe, boldogulásának eszköze. Soknyelvűségében öntudatát őrzi, egynyelvűségében, spanyolnyelvűségében sorsának egyetemessége fejeződik ki, ami összetartozóvá teszi ezeket a népet, ami közös szenvedésük által együvé válóvá teszi őket.

Julio Zavaleta filológus

„A dinnye-pap különös jelzős szerkezete sokat elárul a Vatikán által el nem ismert és kitagadott forradalmár papokról, akik hitüktől vezérelve a szegény emberek érdekében léptek fel. E mártíriumot vállalt vallási mozgalom a forradalom teológiája volt. Hitte, hogy a teológiát úgy kell művelni, ahogy azt az élet követeli. Tagadták a szakramentumokat, illetve terjesztették, hogy valójában Isten szakramentumai maguk a szegények. A mindenkori hatalom elleni harc e szentség védelmében született, átvitt értelemben tehát így vált Jézus Heródes üldözőjévé.

Isten mindenkor, mindenhol folyamatosan történik, minden hatalmasság ellenére is.”

Majsai Tamás történész

Sok hasznos, érdekes és szórakoztató program várta még a gyülekezet tagjait, s az ide látogató érdeklődőket. Patricio Acosta Alvarez orvos Ecuadorból érkezett, aki Dél-Amerika titokzatos, mágikus gyógyódmódjairól, test és lélek egészségéről tartott hasznos és érdekes előadást.

A szünetekben Milagros Urquizo háziasszony és Romár Rodriguez agrármérnök készítette az ízletes ételeket, ötféle finomságot kóstolhattunk, s a zene, Latin-Amerika ősi és mégis modern ritmusai nagyszerű, népük tehetségét sugárzó muzikusok játékában tükröződött.

Köszönjük ezt a találkozót, amely olyan sokféle élménybe avatott mindannyiunkat.